

[Lone Dybkjær]

ligt folkeparti sagde jeg, at vi ikke bare kan give 800 mill. kr., 500 mill. kr., 2 mia kr., eller hvilke gode forslag vi kan have, til de områder, vi nu synes trænger til det, uden at foreslå tilsvarende omlægninger. Jeg synes, man skulle vurdere muligheden for en omlægning af børnetilskuddene under en eller anden form, sådan at man gav en øget støtte i de første år, men det er naturligvis ikke noget, der kan gøres fra den ene dag til den anden.

Så foreslog jeg som et yderligere tilskud – det behøvede ikke at have noget med det andet at gøre, men hvis det andet nu viste sig at have en række uheldige konsekvenser – at man indtægtsregulerede konetilskuddene, som jeg kaldte det, altså det dobbelte personfradrag, for dér er faktisk nogle penge at hente. Gjorde man dem indtægtsregulerede, behøvede det ikke at medføre en række socialt uheldige tilfælde, for derved kunne man tage nogle penge, om man vil, fra nogle, der ikke havde så meget behov for dem, og give dem til nogle familier med børn, der alt andet lige måske havde mere brug for dem.

Inge Krogh (KrF):

Jeg vil lige sige til hr. Hans Hækkerup, at jeg ikke tror, han tager i betragtning, at også familier, der ikke sender deres børn i daginstitutioner, men passer dem hjemme, er med til at bære udgifterne dér. Det er en meget betydelig udgift for disse mennesker, når man tænker på, at de også skal hjælpe dem, der bruger en anden vej.

Hr. Hans Hækkerup og andre sagde, at det i hvert fald i praksis vil være sådan, at det er kvinderne, der kommer hjem. Nu fremgår det heldigvis af de forskellige statistikker, at kvindernes løn i de fleste tilfælde er ved at hale ind på mændenes lønninger, men det var vel godt, om vi fik en anden holdning, sådan at man også værdsatte mandens evne til at passe børn. Den har jeg værdsat i adskillige år, nemlig lige siden dengang jeg begyndte at arbejde med børn inden for åndssvageforsorgen, hvor det vakte furore, da jeg ansatte mænd til at passe også ganske små børn, spædbørn. Jeg mener, de har gjort det ganske fortrinligt og har befundet sig vældig godt ved at passe børn. Der ligger måske noget i denne mands/kvinderolle, man har spillet, og hvor også mændene har

meget vanskeligt ved at komme væk fra deres egen rolle, men det mener jeg vi må arbejde for.

Jeg kan sige til fru Lilli Gyldenkilde, at jeg brugte ikke betegnelsen sort dagpleje, for det mener jeg er lidt af et skældsord, men talte om, at man uden udgifter for samfundet sørger for en pasning af børnene. Det må være det, fru Lilli Gyldenkilde så elskværdigt kalder sort dagpleje og også med lidt foragt i stemmen måske – måske, siger jeg bare – benævner ung pige i huset.

Så blev der gjort meget ud af det, jeg omtalte om mit besøg på denne institution. Jeg vil give fuldstændig ret i, at det er et meget komplekst spørgsmål, hvorfor de unge er kommet ud i kriminalitet, men jeg kan sige, at jeg har et ret godt indblik i det, for jeg har i 12 år været tilsynsførende ved et ungdomshjem. Det er rigtigt, deres problemer måske ikke så meget skyldes, at de har været på institution, som at de har været overladt for meget til sig selv og ikke været sammen med forældrene. Jeg tror, at man ved at gennemføre et forslag som dette kunne udvirke en holdningsændring i befolkningen i retning af, at man forstod, hvor vigtigt det er, at forældrene er sammen med deres børn. De drenge, jeg omtalte, har netop længtes efter at være mere sammen med deres forældre. Det er det, de har følt har manglet i deres barndom.

Arne Bjerregaard (KrF):

Hr. Hans Hækkerup fremførte, at det ikke ville medføre nogen besparelse, hvis kvinderne gik hjem. Nu må jeg straks sige, at det ikke er det, der er forslaget intentioner, men det forekommer mig i øvrigt, at man fra hr. Hans Hækkerups parti talte meget kraftigt om besparelser, da man gennemførte efterlønsordningen og med vilje sendte en stor gruppe mennesker hjem. Da talte man om store besparelser på dagpengeområdet, og det synes jeg også man må tage i betragtning her, hvis man vil bruge den slags argumenter imod forslaget.

Det er beklageligt, at disse socialudvalgsmedlemmer stadig væk tror, de skal føre fordelingspolitik over socialpolitikken. Det, vi ønsker at fremføre, er en generel socialpolitik, og så må man derefter gennemføre en konsekvent fordelingspolitik over skattepoli-